

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. március 15-én a Dán Királyság ellen benyújtott kereset

(C-138/04. sz. ügy)

(2004/C 168/01)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli R. Lyal és T. Fich meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. március 15-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához a Dán Királyság ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri az Elsőfokú Bíróságtól:

- 1) állapítsa meg, hogy a Dán Királyság azáltal, hogy nem tette lehetővé azoknak a személyeknek, akik szokásos tartózkodási helyüket véglegesen Dániába teszik át – ami a „nyilvántartási adót” illeti –, hogy a 83/183/EGK irányelv 1. cikk (1) bekezdésben szerinti adómentességben részesüljenek, amely ténylegesen a fogyasztási adónak felel meg, az EK. 249. cikk és a 83/183/EGK⁽¹⁾ irányelvből eredő kötelezettségeit nem teljesítette;
- 2) kötelezze Dán Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A gépkocsi-nyilvántartási adót a Dániában való első nyilvántartásba-vételkor szabják ki, olyan módon, hogy azon személyek is adóalanyok, akik – állandó lakóhelyük külföldről Dániába való áthelyezésük keretében – a Dániában való használat céljából gépjárművüket véglegesen behozzák.

- A Bizottság azon az állásponton van, hogy a nyilvántartási adó ugyanilyen módon „fogyasztási adónak” minősül, amelyet általában „magánszemélyek által valamely más tagállamból véglegesen behozott vagyontárgyra” vetnek ki, amely feltétel esetén ez alól a tagállamoknak az irányelv 1. cikk (1) bekezdés szerint kötelező adómentességet kell biztosítaniuk.

A nyilvántartási adó kétségek kívül egy „fogyasztási adó”, mivel fogyasztási cikket érint, a vagyontárgy gazdasági értéke alapján számítják ki és egyszer szabják ki.

Nem fér ahhoz sem kétség, hogy „a magánszemélyek által valamely más tagállamból véglegesen behozott személyes vagyontárgyról” van szó. Az a tény, hogy kizárólag a gépjármű nyilvántartásba vételekor szabják ki az adót, nem változtat azon, hogy a nyilvántartásba-vétel a gépjármű dán utakon való használatának előzetes feltétele. A tartózkodási helyét áthelyező személy által a gépjármű behozatalának célja nem lehet más, minthogy a gépjárművet rendeltetésének megfelelően kívánja használni.

- A Bizottságnak egyébként az a véleménye, hogy a nyilvántartási adó nem tekinthető „az országon belül ilyen vagyontárgy használatával összefüggő különleges és/vagy időszakos vámoknak és adóknak”, amelyeket az irányelv – 1. cikk (2) bekezdésében – kizár a mentesség alól.

A kivétel kizárólag ezen vagyontárgyak használatával összefüggő adókra és azon adókra vonatkozik, amelyeket azért kell behajtani, hogy különösen e személyes vagyontárgyak használatával összefüggésben nyújtott szolgáltatások ellenértékét biztosítsák.

Az 1. cikk (2) bekezdése három példát szolgáltat arra, hogy mely adókra nem vonatkozik az adómentesség, ti. „a gépjármű-bejelentési díjak, útdíjak és televíziós díjak”. E példákban az a közös, hogy nem fogyasztási adókról van szó, hanem a vagyontárgy folyamatos használatához kapcsolódnak és biztosítják a hatóság számára annak lehetőségét, hogy az érintett vagyontárgy használatához kötődő költségek fedezve legyenek.

A Bizottság véleménye szerint a gépkocsi-nyilvántartásba vétel során kivetett adókra való utalást kizárólag a gépjármű nyilvántartásba vételéhez fűződő adókra vonatkozóan kell értelmezni.

Ezt a megközelítést támasztja alá egyébként az irányelv első cikkének különböző nyelvi változatainak elemzése. Kivétel képez a dán és a német szöveg, amelyek az (1) és (2) bekezdésre ugyanazt a megjelölést alkalmazzák, ti. egyszer az „Abgaben”, máskor az „afgifter” fogalmat használják, minden más nyelvi változat az (1) és (2) bekezdésre különböző fogalmat használ, ti. a francia a „taxes” és a „droits” kifejezéseket, az angol a „taxes” és „fees” kifejezéseket, stb. Egyértelmű, hogy a „droits” és a „fees” fogalmak kizárólag egy szolgáltatás ellenértékével kapcsolatos adókra utalnak.

A nyilvántartási adót nem lehet úgy tekinteni, mint egy szolgáltatás ellenértékét, mivel azt a gépjármű értéke alapján számítják, tudniillik jelenleg az érték 105 %-a 57 400 DKK-ig (amely 7 735 eurónak felel meg) és a nyilvántartásba vétel időpontjában HÉA-val együtt a gépjármű maradványértékének 180 %-a.

(¹) A magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv (HL L 105., 1983.4.23., 64. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 16-án a Görög Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-179/04. sz. ügy)

(2004/C 168/02)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Georgios Zavvos, a Bizottság jogi szolgálatának tagja, 2004. április 16-án keresetet nyújtott be a Görög Köztársaság ellen az Európai Közösségek Bíróságához.

Felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

– állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság azáltal, hogy nem tette meg a szükséges jogalkotási, szabályozási és igazgatási intézkedéseket annak érdekében, hogy eleget tegyen a 85/611/EGK, 92/49/EGK, 92/96/EGK és 93/22/EGK tanácsi irányelveket módosító 2000. november 7-i, a harmadik országokkal történő információcserére (¹) vonatkozó 2000/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és azáltal, hogy a Bizottsággal nem ismertette a vonatkozó rendelkezéseket, az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit nem teljesítette,

– kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek

A Bíróság állandó joggyakorlata szerint egy tagállam nem hivatkozhat belső rendjéből származó körülményekre vagy nehézségekre azzal a céllal, hogy a közösségi jog szerint őt terhelő kötelezettségeknek és határidőknek a nem teljesítését igazolja.

(¹) HL L 290., 2000.11.17., 27. o.

A Symvoulio tis Epikratias (Görögország) 2004. március 3-i végzésével az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-181/04. sz. ügy)

(2004/C 168/03)

A Symvoulio tis Epikratias (Államtanács, Görögország) 2004. március 3-i végzésével, amely 2004. április 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Elmeka N.E kontra Ypourgos Oikonomikon ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Symvoulio tis Epikratias a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (¹) 15. cikk (4) bekezdés a) alpontját, amelyre a 15. cikk (5) bekezdése visszaüt, hogy az mindazon vízijárművek bérbeadására vonatkozik, amelyeket a nyílt tengeren, fizető utasok szállítására, illetve amelyeket kereskedelmi, ipari vagy halászati tevékenység folytatására használnak vagy kizárólag azon vízijárművek bérbeadására vonatkozik, amelyeket a nyílt tengeren használnak, oly módon, hogy ez utóbbi feltételezés esetén az 1642/1986 sz. törvény 22. cikk (1) bekezdés d) pontja, ami a bérelt vízijárművekre vonatkozik, az irányelvnél szélesebb hatállyal rendelkezne?
- 2) A hatodik irányelv 15. cikkének (8) bekezdése szerinti adómentesség esetén a szolgáltatást igénybe vevő személynek magának a vízijármű tulajdonosának kell-e lennie vagy az adómentességet akkor is lehet alkalmazni, ha a szolgáltatást igénybe vevő személy egy harmadik személy, feltéve, hogy ugyanezen cikk (5) bekezdése szerinti vízijárművekkel kapcsolatos, közvetlen szükségleteket elégíti ki, és amelyek ugyanezen cikk (4) bekezdésének a) és b) pontjai szerinti vízijárművekre is vonatkoznak?
- 3) A hozzáadottértékadóra vonatkozó közösségi szabályok és alapelvek szerint megengedett-e – és milyen feltételek mellett –, hogy az adóalanyt utólagosan olyan adó megfizetésére kötelezzék, amelyet a kérdéses időszakban nem hártott át a másik szerződő félre, és amelyet következőképpen nem fizettek meg az adóhatóságnak, mivel ez utóbbi magatartása arra engedett következtetni, hogy az adóalany ezt az adót nem volt köteles áthárítani?

(¹) HL L 145., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 22-én az Olasz Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-188/04. sz. ügy)

(2004/C 168/04)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: K. Wiedner és G. Bambara, meghatalmazotti minőségben, 2004. április 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.